

Arrest

nr. 31 869 van 21 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat N. BEIRNAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Grozny, Tsjetsjenië. U heeft tot oktober 1999 in Grozny gewoond.

In de lente van 1995, tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog ondernamen Russische militairen een poging om uw broer (A. S.) (O.V. 5.011.765) te arresteren. De militairen hadden onterecht geoordeeld dat de auto van uw broer een gestolen voertuig was. De arrestatie werd verhinderd doordat meerdere familieleden de pantserwagen hadden omsingeld.

Op 16 augustus 1996 werd uw vader in Grozny gedood door een sluipschutter.

Bij de aanvang van de tweede Tsjetsjeense oorlog verliet u samen met het gezin waartoe u behoorde Grozny in oktober 1999 uit vrees voor de bombardementen op Grozny en trok u naar Starye Atagi.

Eind juni 2000 werd uw neef (T.) met diens wagen achtervolgd door een pantserwagen met dronken Russische soldaten en door hen beschoten. Uw neef sprong uit de wagen maar werd in een weiland doodgeschoten.

Op 15 augustus 2000 werd uw oom (A. S.), die schooldirecteur was in Shalazhi, meegenomen door Russen en later vermoord.

Op 11 september 2000 werd uw broer (A.) bij een raid door Russische militairen op Starye Atagi opgepakt. Die dag werden er een veertigtal personen opgepakt, waaronder twee neven van uw moeder

en een schoonbroer (S.). Uw broer werd vastgehouden in een kazerne aan de rand van Starye Atagi. De volgende dag werd hij door uw familie vrijgekocht.

In een familieraad is daarop beslist dat uw broer, diens echtgenote en u de Russische Federatie zouden verlaten.

Op 13 september trokken uw broer, diens echtgenote en u naar Ingoesjetië, waar u allen drie dagen bij een reisagent verbleef. Deze persoon zorgde voor de nodige documenten voor de vlucht uit de Russische Federatie.

Op 16 september 2000 verliet u samen met uw broer en diens echtgenote (S. M.) (O.V. 5.011.765) de regio.

Op 21 september 2000 kwam u aan in België, waar u diezelfde dag de vluchtelingenstatus aanvraag bij de Belgische autoriteiten, toen nog als minderjarige. Ook uw broer (A. S.) en echtgenote vroegen op die datum de vluchtelingenstatus aan bij de Belgische autoriteiten.

Luidens uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal was u uw land ontvlucht omwille van de dreiging van arbitraire arrestaties en geweldpleging bij uitkamacties door het Russische leger in de Tsjetsjeense Republiek en omwille van de effectieve vervolging die uw broer (A. S.) heeft geleden vanwege Russische militairen.

Op 21 december 2002 werd u meerderjarig.

Op 3 augustus 2004 werd u als vluchteling erkend door het Commissariaat-generaal.

Eind augustus 2006 bent u naar Tsjetsjenië teruggekeerd met een Russische geboorteakte en een Belgisch vluchtelingenpaspoort. U had vernomen dat uw partner, (O. A.), nadat ze zelf enkele maanden voordien naar Tsjetsjenië was teruggekeerd, en dat haar op 17 augustus 2006 een zoon, (Y.), was geboren. U ging naar Tsjetsjenië om uw zoon te gaan halen. Uw zoon bleek echter medische problemen te hebben. Deze medische problemen en financiële problemen in het algemeen verhinderden echter dat u kon terugkeren naar België. U richtte een familiewoning in Grozny voor uw gezin in.

In september 2008 verliet u met uw partner en zoon de Russische Federatie. Aangekomen in België, stelde u vast dat u geschrapt was uit de gemeentelijke registers. Bijgevolg richtte u zich op 15 oktober 2008 tot het Commissariaat-generaal met het verzoek om een nieuwe vluchtelingenkaart zodat u een nieuwe inschrijving in het gemeenteregister kon verkrijgen. U verklaarde dat u ongeveer een week voordien uw Belgisch vluchtelingenpaspoort was verloren."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Gezien uw verklaring aan het Commissariaat-generaal (dd.15.10.2008) dat u in juli 2006 België had verlaten en, in het bezit van een Belgische vluchtelingenpaspoort en een Russische geboorteakte, was teruggekeerd naar uw herkomstland waar u verbleven heeft tot september 2008, besloot ik te onderzoeken of de vluchtelingenstatus die u werd toegekend nog steeds op u van toepassing is, rekening houdend met artikel 1, C van de Conventie van Genève van 28 juli 1951.

Deze paragraaf heeft namelijk betrekking op omstandigheden waardoor een persoon die als vluchteling werd erkend niet langer kan weigeren om de bescherming van zijn nationale autoriteiten te vragen. Een

terugkeer naar uw land van herkomst is in principe niet verenigbaar met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in datzelfde land.

U werd daarom voor nadere verklaringen uitgenodigd op het Commissariaat-generaal op 2 december 2008. In uw verklaringen en op basis van andere elementen in uw administratief dossier werd vaststellingen gedaan waaruit duidelijk blijkt dat uw vrees voor vervolging, waarvan u ons kennis gaf en op basis waarvan u als vluchteling werd erkend, niet langer gegrond is.

Allereerst blijkt uit uw verklaringen dat u uit eigen beweging naar uw herkomstland bent teruggekeerd en gedurende twee jaar ononderbroken in Grozny, Tsjetsjenië heeft gewoond.

In die twee jaar heeft u luidens uw verklaringen geen problemen of vervolgingen geleden (CGVS dd.02.12.2008 p. 6) en nam u op een normale wijze deel aan het socio-economisch leven: u had inkomsten als arbeider in de bouwindustrie en als juwelenmaker op de markt, u frequenteerde de moskee, u zocht medische consultatie en verzorging voor uw zoon in meerdere ziekenhuizen in Grozny. U had ook meermaals contact met verscheidene instanties van de Tsjetsjeense overheid (dienst burgerlijke stand, het paspoortbureau, het militaire commissariaat), gezien u meerdere officiële documenten heeft aangevraagd en verkregen: een geboorteakte voor uw zoon, een binnenlands paspoort, een internationaal paspoort, een rijbewijs, een huwelijksakte.

Gezien deze vaststellingen aangaande uw gedrag kan in uw hoofde bezwaarlijk een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten aanzien van uw herkomstland worden weerhouden.

Ter uwer verdediging haalde u aan dat u zich niet veilig voelde in Tsjetsjenië en er enkel is gebleven omdat de gezondheidstoestand van uw zoon en financiële problemen het u onmogelijk maakten eerder terug te keren naar België.

U stelde dat de toestand in Tsjetsjenië nog steeds instabiel is.

Verder wees u erop dat jongeren die een baard hebben, met enige regelmaat werden opgepakt aan de moskee omdat ze ervan werden verdacht zogenaamde Wahabieten te zijn.

Tenslotte stelde u dat vooral sedert 2007 de Tsjetsjeense autoriteiten zijn begonnen met het oproepen van jongeren voor hun militaire dienstplicht en dat u niet wilde dienen in het Russische leger. U verklaarde verder dat u om een Russisch internationaal paspoort te bekomen, zich verplicht had gezien een medische keuring op het militaire commissariaat te ondergaan waarna u een keuringsstempel had verkregen in uw binnenlands paspoort.

In antwoord op uw referentie naar de onstabiele veiligheidstoestand in Tsjetsjenië ter ondersteuning van de door u verklaarde vrees, zij er gewezen op informatie waarover het Commissariaat-generaal, over de algemene veiligheidstoestand in Tsjetsjenië. Een kopie van deze informatie werd bij het administratief dossier gevoegd.

Uit deze informatie blijkt dat de situatie in Tsjetsjenië veranderd is. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet verder betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan de loutere referentie door u naar de algemene toestand in Tsjetsjenië niet worden weerhouden ter verklaring voor uw vrees op dit moment.

Wat betreft het door u verklaarde risico op arrestatie op verdenking van moslimfundamentalistische sympathieën, gaf u alvast aan zelf nooit een probleem te hebben geleden (CGVS dd.02.12.2008 p.6-7). U motiveerde uw vrees enkel door de algemene referentie naar een aantal incidenten waarbij jongelui waren opgepakt aan de moskee. Daaruit kan bezwaarlijk een gegronde vrees in uw hoofd worden afgeleid. U verklaarde zelf geen problemen te hebben gehad omwille van uw religie, ofschoon u toch enkele malen een identiteitscontrole heeft gehad door de lokale autoriteiten nabij de moskee die u frequenteerde (CGVS dd.02.12.2008 p.10). Verder gaf u ook aan dat u zich nooit publiek had geuit tegen de vigerende soefi-islamtraditie (CGVS dd.02.12.2008 p.7).

Wat betreft uw verklaarde vrees om te worden opgeroepen voor uw militaire dienstplicht, zij erop gewezen dat u verklaarde vooralsnog nooit te zijn opgeroepen voor uw militaire dienst (CGVS dd.02.12.2008 p.10).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt verder dat sedert begin 2007 Tsjetsjenië weer troepen dient te leveren voor het Russische leger. Gezien u desalniettemin tot september 2008 in Tsjetsjenië bent gebleven, kan niet worden gesteld dat uw gedrag blijkt geeft van een ernstige vrees ter zake.

In bovenstaande inschatting is bovendien rekening gehouden met de vaststelling dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd.

Allereerst zij gewezen op uw verklaring dat u uw binnenlands paspoort voor uw terugkeer naar België zou hebben achtergelaten bij familie in het Tsjetsjeense dorp Starye Atagi.

Immers blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, dat u op 23 september 2008 een asielaanvraag heeft gericht tot de Poolse autoriteiten, dat u bij deze aanvraag niet alleen uw Russische reispaspoort maar evengoed uw Russisch binnenlands paspoort heeft getoond.

Gezien de vaststelling van de bedrieglijkheid van uw verklaringen op dit punt, gezien u althans onderweg naar België dit binnenlands paspoort wel nog bij zich bleek te hebben, kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat u niet in staat zou zijn dit document voor te leggen aan de Belgische asielinstanties. De gedane vaststelling is met name zwaarwichtig gezien in zulk binnenlands paspoort relevante informatie kunnen worden gevonden, onder andere de aan- of afwezigheid van een stempel van een militair commissariaat aangaande de geschiktheid voor de militaire dienst.

Als verzwarende omstandigheid zij erop gewezen dat uit de door de Poolse asielinstanties doorgegeven kopie van dit binnenlands paspoort blijkt dat dit document reeds op 23 juli 2005 werd uitgegeven door de bevoegde dienst binnenlandse zaken in Grozny, Tsjetsjenië, bijgevolg een jaar voor de door u verklaarde datum van terugkeer naar uw herkomstland.

Gezien deze vaststelling kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u slechts eind augustus 2006 naar Tsjetsjenië zou zijn teruggekeerd. Volledigheidshalve zij er ook op gewezen dat de relevante regelgeving van de Russische Federatie niet toestaat dat een Russisch binnenlands paspoort in het buitenland wordt aangevraagd of verkregen.

Verdere bevestiging van bovenstaande vaststellingen werd gevonden in uw verklaringen aangaande uw huwelijksakte. U stelde niet meer precies te weten wanneer dit document werd opgesteld maar dat dit document met zekerheid na de geboorte van uw zoon werd uitgegeven en wellicht een maand na deze geboorte (CGVS dd.02.12.2008 p. 10).

Uit de (door uw partner neergelegde) huwelijksakte blijkt echter dat dit document een tweetal weken voor de geboorte van uw zoon, meer bepaald op 4 augustus 2006, werd uitgegeven. U werd met deze vaststelling geconfronteerd (CGVS dd.02.12.2008 p. 11) maar bleek niet in staat hiervoor een verklaring te bieden. Gezien uw verklaring dat u slechts na de geboorte van uw zoon naar Tsjetsjenië zou zijn teruggekeerd, dient zwaar te worden getild aan bovenstaande vaststelling dat uw huwelijksakte nog voor de geboorte van uw zoon werd uitgegeven.

Deze vaststellingen doen alvast ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid op het punt van uw terugkeer naar en verblijf in uw herkomstland sedert u de vluchtelingenstatus op 3 augustus 2004 werd toegekend door de Belgische autoriteiten.

Gezien het belang van dergelijke informatie voor de inschatting van de door u verklaarde vrees, dient zwaar te worden getild aan bovenstaande vaststellingen van bedrieglijkheid.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt duidelijk dat uw vrees voor vervolging, waarvan u ons kennis gaf en op basis waarvan u als vluchteling werd erkend, niet langer gegronnd is. Uw persoonlijk gedrag wijst er op dat u niet langer vervolging vreest.

Bijgevolg wordt in overeenstemming met artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet het statuut van vluchteling, dat u op 3 augustus 2004 werd toegekend, ingetrokken.

Volledigheidshalve dient erop te worden gewezen dat ook in hoofde van uw partner, (O. A.) (O.V. 4.910.453) een beslissing van intrekking van de vluchtelingenstatus werd genomen.

In hoofde van uw zoon, (S. Y.) (O.V. 4.910.453), werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen."

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 4 mei 2009 een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, van de materiële motiveringsverplichting, en van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften met name de artikelen 57/6 in fine en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij stelt dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid waarom zijn vluchtelingenstatus werd ingetrokken.

Hij laat gelden dat hij nooit de kans heeft gekregen om zijn zaak behoorlijk te verdedigen, en dat zijn zaak niet voldoende werd onderzocht door de Commissaris-generaal.

Hij benadrukt *"dat de toestand in Tsjetsjenië nog steeds instabiel is. Zo worden b.v. jongeren die een baard hebben, met enige regelmaat opgepakt aan de moskee omdat ze ervan worden verdacht zogenaamde Wahabieten te zijn. Zo werden ook vrienden van verzoeker opgepakt en geslagen en deed er zich tevens een ontploffing voor in zijn nabije omgeving. Ook zijn sedert 2007 de Tsjetsjeense autoriteiten begonnen met het oproepen van jongeren voor hun militaire dienstplicht terwijl verzoeker niet wil dienen in het Russische leger"*. Hij wijst er op dat de Commissaris-generaal zelf aangeeft dat er in Tsjetsjenië nog steeds mensenrechtenschendingen worden begaan.

Hij verklaart dat de Commissaris-generaal *"zich vastpint op bepaalde onterechte details om ten onrechte te besluiten dat hij bedrieglijke verklaringen zou hebben afgelegd"*.

Hij stelt dat *"de vraag of hij zijn binnenlands paspoort voor zijn terugkeer zou achtergelaten hebben in Tsjetsjenië, of hij het later zou teruggestuurd hebben of verloren hebben, is irrelevant. Feit is dat verzoeker zijn paspoort op dit moment niet kan voorleggen aan de Belgische autoriteiten."*

Hij verklaart over de uitgiftedatum van 23 juli 2005 op de kopie van zijn binnenlands paspoort dat *"in het thuisland van verzoeker moet men immers om de 20 jaar een nieuw paspoort aanvragen. Daar de 20-jarige termijn bij verzoeker verviel op 23 juli 2005, werd in 2006 toen verzoeker naar Tsjetsjenië terugkeerde, de ingangsdatum van zijn paspoort met terugwerkende kracht op 23 juli 2005 vastgelegd teneinde in regel te zijn"*.

Hij stelt aangaande de uitgiftedatum van zijn huwelijksakte dat hij *"vermoedt dat de huwelijksdatum door de autoriteiten aldaar veranderd is om te vermijden dat het om een voorhuwelijks kind zou gaan"*.

Hij merkt verder op *"dat er een uitwijzing dreigt in hoofde van verzoeker"*. Hij stelt dat hij *"zou alsdan teruggeleid worden naar de grens van het land dat hij is ontvlucht en waar zijn leven, zijn fysieke en/of zijn psychische integriteit en/of zijn vrijheid in gevaar verkeert, minstens alwaar hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, met alle dramatische gevolgen van dien"*. Hij herhaalt dat de Commissaris-generaal zelf aangeeft dat er in Tsjetsjenië nog steeds mensenrechtenschendingen worden begaan. Hij werpt op dat de bestreden beslissing dan ook een schending uitmaakt van *"de artikelen 1, 3, 6, e.a."* van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

5. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor, dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

Verzoekers bewering dat hij nooit de kans heeft gekregen om zijn zaak behoorlijk te verdedigen, en dat zijn zaak niet voldoende werd onderzocht door de Commissaris-generaal, vindt aldus geen steun in het administratief dossier.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, dat aan de Commissaris-generaal de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding, werd aldus niet geschonden.

De Raad geeft aan dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteenvalt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De Raad merkt op dat artikel 57/6 in fine van de voormelde wet van 15 december 1980 betrekking heeft op een asielaanvraag van een EU-onderdaan, zodat verzoeker niet aannemelijk maakt hoe deze bepaling van toepassing is op de bestreden beslissing.

Wat verzoekers verwijzingen naar de algemene situatie in Tsjetsjenië betreft, schaarde de Raad zich achter de motivering van de bestreden beslissing, die steun vindt in informatie vervat in het administratief dossier, dat de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië aan de beterschap is, maar dat er wel degelijk nog mensenrechtenschendingen plaatsvinden, waarvoor echter in de meeste gevallen Tsjetsjenen zelf verantwoordelijk zijn, zodat ieder asielrelaas individueel dient te worden onderzocht, en de loutere Tsjetsjeense origine en herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaat om van iemand de status van vluchteling te erkennen in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Voor wat verzoeker betreft, vindt de motivering van de bestreden beslissing dat verzoeker geen problemen ondervond tijdens zijn terugkeer naar Tsjetsjenië, ook niet omwille van zijn geloofsovertuiging, en dat hij nooit werd opgeroepen voor zijn militaire dienst, steun in het administratief dossier. Uit zijn probleemloos verblijf van meerdere jaren in Tsjetsjenië kan aldus geen gegronde vrees voor vervolging worden vastgesteld in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Daarnaast besluit de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terechte wijze dat verzoeker bedrieglijke verklaringen aflegt over zijn terugkeer naar Tsjetsjenië.

Immers, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers blote bewering dat de autoriteiten van zijn land van herkomst zijn intern paspoort zouden antidateren om de ingangsdatum van het nieuwe paspoort te laten aansluiten op de vervaldatum van het oude, noch wordt zijn blote bewering geloofd dat de overheden de datum van een huwelijksakte zouden aanpassen om voorhuwelijkse seksuele betrekkingen te maskeren.

Het besluit dat verzoeker eerder dan hetgeen hij verklaarde terugkeerde naar Tsjetsjenië, is volkomen terecht.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekers vrees voor vervolging, niet langer actueel is; de Commissaris-generaal besloot derhalve terecht tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker op grond van artikel 57/6, eerste lid, 7°, van de voormelde wet van 15 december 1980.

6. De Raad merkt volledigheidshalve op dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele

vrijheden inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Uit het voorgaande blijkt echter duidelijk dat dit niet het geval is.

7. Verzoeker maakt tenslotte niet aannemelijk dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en c van de voormelde wet van 15 december 1980. Integendeel door zijn jarenlang verblijf, zijn openlijke deelname aan het maatschappelijke leven en zijn beroep op de overheden geeft verzoeker zelf de contra-indicatie voor dit risico.

Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat er in Tsjetsjenië actueel nog steeds een intern of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals vereist door artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De Raad bevestigt de beslissing van 22 april 2009 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de intrekking van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van verzoekende partij.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 21 september 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE

M. BONTE